

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

1 08 מאי 2017
2

לפני:

כב' השופט דניאל גולדברג

נציג ציבור (עובדים) מר אלי קדוש

נציג ציבור (מעסיקים) גב' שרה זימן

הנתבע/נתבעת שכנגד

נאסר שחאדה ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ: עו"ד מאיר טרופר

-

הנתבעת/תובעת שכנגד

ר.ש.א.י. שרותי מזון בע"מ חברות 514395842
ע"י ב"כ: עו"ד יעקב ליאון

3

פסק דין

4

5 1. הנתבעת, חברת ר.ש.א.י. שירותי מזון בע"מ, הייתה במועדים הרלוונטיים
6 להליך זה בעלת זיכיון של חברת "רולדין בע"מ", לניהול בית קפה "רולדין"
7 ברחוב הלל שבמכרז העיר ירושלים (להלן: "בית הקפה").

8

9 2. התובע, מר נאסר שחאדה עבד אצל הנתבעת בבית הקפה מיום 1.3.11 עד ליום
10 14.1.13.

11

12 3. לאחר סיום עבודתו הגיש התובע תביעה זו לשכר עבודה עבור החודשים 12/12
13 ו-1/13, גמול עבודה בשעות נוספות, דמי הבראה, פדיון חופשה, פיצוי בגין אי
14 הפרשה לפנסיה, פיצויי פיטורים, דמי הודעה מוקדמת ופיצוי בגין פיטורים שלא
15 כדין. על פי כתב התביעה המתוקן שהגיש התובע, סכום התביעה הינו 112,348
16 ₪, מתוכם 68,000 ₪ כגמול עבודה בשעות נוספות.

17

18 4. הנתבעת הגישה כתב הגנה בו הכחישה את זכאות התובע לסעדים שתבע וכן
19 הגישה כתב תביעה שכנגד בו תבעה מהתובע פיצויים בסך 174,000 ₪ בשל נזקים
20 שונים שלטענתה גרם לה במהלך תקופת העבודה ואגב סיומה.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

עובדות שאינן במחלוקת

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
5. בעלי המניות והמנהלים בנתבעת הם מר אשר בן שטרית (להלן: "אושיק") ומר רונן דרוק. אושיק היה השותף שניהל בפועל את בית הקפה.
6. עם תחילת עבודתו השתכר התובע משכורת חודשים בסך 5,000 ₪ נטו. תחילה הועסק התובע כשוטף כלים ולאחר מספר חודשים הוא הועסק כאחראי על המטבח.
7. סמוך למועד תחילת עבודתו התקיימה שיחה בין התובע לבין אושיק, בעקבותיה כתב אושיק בכתב ידו "הסכם עבודה" בין הצדדים, והחתים את התובע עליו (עדות אושיק, פרוטוקול 15.10.15, עמ' 33, שורות 13-18). במסמך נכתב שינאסר יתחיל עבודתו בשעה 5:00 בבוקר. נאסר יתפקד בכל התפקידים אשר יידרש ממעבידו. נאסר יסיים עבודתו עד השעה 17:00 אלא אם שיחרר אותו מעבידו לפני כן".
8. הנתבעת ניהלה רישום ממוחשב של שעות הנוכחות של התובע. בסוף כל חודש העבירה הנתבעת להנהלת החשבונות שלה את שעות הנוכחות של העובדים.
9. עד לחודש 4/12 נרשם הסך 5,000 ₪ ברובריקת "נטו לגילום" בתלושי המשכורת של התובע. בהתאם לתלושים, משכורתו נטו של התובע עלתה ל-5,500 ₪ החל מחודש 5/12.
10. בתלושי השכר של התובע אין תשלומים כלשהם בעד עבודה בשעות נוספות.
11. הנתבעת לא הפרישה עבור התובע הפרשות כלשהן לפנסיה (פרוטוקול 15.10.15, עמ' 34, שורות 18-19).
12. במהלך תקופת עבודתו של התובע בנתבעת, העסיקה הנתבעת את גב' דריה גלפנד כאחראית משמרת (להלן: "דריה"). דריה התחילה את עבודתה עוד בשנת 2010.
13. במועד שלא הוברר כתב אושיק בכתב ידו מסמך, אותו הכתיר "הסכם עבודה", שבו נאמר כי התובע מוחזר לעבודה בתנאים שפורטו במסמך, וביניהם "במידה ויעבור עבירת משמעת אחת נוספת יעזוב את העבודה במידי וישללו ממנו כל הזכויות המגיעות לו כולל כל ההטבות והשכר שמגיעים לו", ובהמשך... "נאסר מתחייב כי קרא והבין את משמעות מסמך זה ומבין כי אם לא ישתנה יעזוב ללא שום תשלום!!!". התובע חתם על המסמך.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

14. אין חולק על כך שביום שישי, 11.1.13, במהלך ויכוח בין דריה לבין התובע, התובע שבר כוס (להלן נתייחס לגרסת הנתבעת/תובעת שכנגד בדבר שבירת ציוד נוסף באותו אירוע).
15. אין חולק על כך שבנוסף לשבירת הכוס, התובע גרם נזק לדלת המטבח, אך קיימת מחלוקת באשר למועד האירוע – האם אירע ביום 11.1.13 כגרסת הנתבעת או כשנה לפני כן, כטענת התובע) ובאשר להיקף הנזק.
16. אושיק נכח בבית הקפה בעת שבירת הכוס ביום 11.1.13 ושמע את הכוס נשברת. בעקבות האירוע צפה אושיק בסרט האבטחה וראה את התובע שובר את הכוס. אושיק כעס על התובע. אין חולק על כך שלאחר סיום עבודת התובע באותה משמרת התקיימה שיחת טלפון בין אושיק לבין אביו של התובע, בה הינחה אושיק את אבי התובע למסור לתובע שלא יגיע לעבודה ביום ראשון, 13.1.13.
17. התובע הגיע לבית הקפה ביום ב', 14.1.13. במקום נכחו אושיק ודריה. אושיק כתב בכתב ידו מסמך אותו הכתיר "אישור", שבו נאמר "אני נאסר שאחאדה ת.ז. 312302755 מאשר בזאת כי קיבלתי סה"כ של 3,000 ₪ ומאשר בזאת כי גרמתי נזק ושרבתי כלים ובוזה אין לי טענות נוספות כלפי רשאי שירותי מזון בע"מ". התובע חתם על המסמך. באותו מעמד נתן אושיק לתובע שיק של הנתבעת בסך 3,000 ₪. אין חולק על כך שהשיק בוטל סמוך לאחר מכן וחשבון הנתבעת לא חויב בגינו.
18. במהלך הדין והדברים בין התובע לבין אושיק ביום 14.1.13, התובע איבד שליטה על עצמו, צעק, הפיל את האופנוע של אושיק וזרק שולחן וכסאות לעבר הויטרונה של בית הקפה. בעקבות האירוע התלונן אושיק למשטרה נגד התובע ולבקשתו ניתן נגד התובע צו הרחקה האוסר על התובע להתקרב לחנות. התובע נחקר ונעצר. התובע/נתבע שכנגד אינו חולק על חבותו לפצות את התובעת שכנגד בגין אותם נזקים שנגרמו לה באירוע זה ואשר יוכחו על ידה בהליך.
19. מספר ימים לאחר סיום עבודתו של התובע התפטרה דריה מעבודתה. דריה והתובע פנו לאותו עורך דין כדי לבחון את זכויותיהם והגישו באמצעותו את תביעותיהם נגד הנתבעת במהלך חודש 4/13 (תביעת דריה הסתיימה זה מכבר בפסק דין).

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

המחלוקות הטעונות הכרעה

20. להלן המחלוקות הטעונות הכרעה בתביעת התובע:

- 1 א. האם הנתבעת חייבת לתובע שכר בעד עבודתו בחודשים 12/12 ו-1/13?
- 2 ב. האם יש לפסוק לתובע גמול עבודה בשעות נוספות? לעניין זה – מה היו
- 3 שעות עבודתו של התובע.
- 4 ג. האם זכאי התובע להפרשי הבראה וחופשה?
- 5 ד. מהו שיעור הפיצוי לו זכאי התובע בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה?
- 6 ה. האם התובע פוטר או התפטר? ככל שפוטר – האם נסיבות פיטוריו
- 7 מצדיקים הפחתה או שלילה של פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת,
- 8 וכן – האם התובע זכאי לפיצוי בגין פיטורים ללא שימוע?

21. אשר לתביעה שכנגד, על בית הדין להכריע בשאלה אם הוכחו הנזקים הנטענים
על ידי התובעת שכנגד?

התביעה לשכר חודש 12/12 ו-1/13

22. אין מחלוקת על כך שהתובע עבד בחודש 12/12 וכן עבד בחודש 1/13 עד ליום
11.1.13. משכך, זכאי התובע לשכר, אלא אם כן הנתבעת תוכיח כי פרעה את
חוב השכר.

23. הנתבעת הפנתה לתלוש השכר של התובע עבור חודש 12/12 וכן למסמך שהתובע
חתם עליו ביום 14.1.13, בו הודה התובע כי שבר ציוד ולאחר קבלת סך 3,000 ₪
אין לו תביעות נוספות מהנתבעת.

24. הראיות הללו אין בכוחן להרים את הנטל להוכחת סילוק חוב שכר העבודה
שהנתבעת חייבת לתובע בגין עבודתו בחודשים 12/12 ו-1/13. תלוש שכר אינו
אסמכתא לתשלום בפועל של הסכום הנקוב בו. היה בידי הנתבעת להוכיח
במסמכי בנק מתאימים העברה כספית בגין שכר התובע עבור חודש 12/12, אך
כל מסמך כה לא הוצג על ידי הנתבעת, ואילו לגבי השיק הרי אין כלל מחלוקת
שהוא בוטל ולא הוכח כי התובע נפרע על פיו.

25. בהתאם לכך זכאי התובע לסך 5,500 ₪ ולקצובת נסיעות בסך 252 ₪ עבור חודש
12/12 ולסך 1,951 ₪ וקצובת נסיעות בסך 89 ₪ עבור חודש 1/13, ובסך הכל ל-
7,792 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

26. נחה דעתנו כי לאחר איבוד העשתונות של התובע באירוע מיום 14.1.13, והפלת האופנוע של אושיק וזריקת שולחן וכסאות לעבר הויטרניה של בית הקפה, הייתה מחלוקת של ממש באשר לזכאות התובע לשכר העבודה האמור, בשים לב לטענות הנתבעת באשר לנזקים שנגרמו לה באירוע. לפיכך נפחית את פיצויי הלנת השכר ונעמידם על הפרשי הצמדה וריבית.

התביעה לגמול עבודה בשעות נוספות

27. כאמור, אין חולק כי בתלושי השכר אין כל תשלום של גמול בעד עבודה בשעות נוספות.

28. התובע טען בכתב התביעה כי שעות עבודתו היו כדלקמן: בתחילת תקופת העבודה הוא עבד בין השעות 06:00 עד 18:00 ולאחר כארבעה חודשים הוא עבר לעבוד בין השעות 05:00 עד 16:00. עם זאת, בתצהירו תיקן התובע את גרסתו וטען שבדרך כלל התחיל את יום עבודתו ב-5:30 לאחר שעבר לתפקידו כאחראי במטבח. עם זאת, היו ימים בהם התחיל ב-5:00. ככלל הוא סיים בשעה 15:00 ולעיתים בשעה 16:00.

29. הנתבעת טוענת כי שעות העבודה של התובע היו מ-6:00 עד 15:00 בלבד וכי מעולם הוא לא הועסק בשעות נוספות.

30. הנתבעת לא הציגה את רישומי הנוכחות של התובע. כאשר התובע דרש גילויים בהליכי גילוי המסמכים, טענה הנתבעת בתצהיר של אושיק כי לאחר שמכרה לצד ג' את הזיכיון שקיבלה מ"רולדין", נתוני שעות העבודה של עובדי בית הקפה מצויים במחשבי הסניף שאינם עוד בשליטתה, ובנוסף לכך הם מצויים בידי הרשת. בתגובה לצו שניתן על ידי בית הדין במהלך הדיון המוקדם הודיעה ב"כ "רולדין בע"מ כי "אין לרולדין בע"מ כל מעקב, מידע או ידיעה לגבי שעות עבודתם של מי מעובדי זכייניה הרבים".

31. דריה העידה כי במסגרת תביעתה גילתה הנתבעת את דוחו"ת הנוכחות שלה. כן העידה כי בתוקף תפקידה כאחראית משמרת היא העבירה להנהלת החשבונות של הנתבעת את רישומי הנוכחות של עובדי הנתבעת.

32. איננו מקבלים את עדותו של אושיק בתצהירו ואנו מעדיפים את עדותה של דריה, שלא נסתרה. הואיל והנתבעת הציגה את רישומי הנוכחות בתביעתה של דריה, המסקנה היא שהייתה יכולה להציג גם את רישומי הנוכחות של התובע.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 33. מסקנת הדברים היא שהנתבעת מנעה את הצגת רישומי הנוכחות של התובע,
2 ומסקנה נוספת, מתבקשת, היא – כי הרישומים היו תומכים בתביעת התובע.
3 חיזוק למסקנה זו מצוי ברישומים של שעות העבודה של התובע שבתלושי השכר
4 שלו החל מחודש 9/11, שבהם נרשמו מספרי שעות עבודה אלו: 258.43, 270.23,
5 264.98, 232.55, 245, 296.32, 306.07, 280.2, 307.46, 252, 287.57, 312.59
6 277.37.
- 7 34. מכל מקום, גם לו היינו מקבלים את הסברו של אושיק לאי הצגת תלושי השכר,
8 לא היה בכך כדי למנוע את תחולתה של הוראת סעיף 26 לחוק הגנת השכר,
9 התשי"ח-1958, על ענייננו. סעיף 26 לחוק הגנת השכר קובע:
10 **"(א) בתובענה של עובד לתשלום שכר עבודה, לרבות גמול**
11 **שעות נוספות או גמול עבודה במנוחה השבועית, שבה**
12 **שנויות במחלוקת שעות העבודה שבעדן נתבע השכר, תהא**
13 **חובת ההוכחה על המעסיק כי העובד לא עמד לרשות**
14 **העבודה במשך שעות העבודה השנויות במחלוקת, אם**
15 **המעסיק לא הציג רישומי נוכחות מתוך פנקס שעות עבודה,**
16 **ככל שהוא חייב לנהלו..**
- 17 **(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הייתה התובענה לתשלום**
18 **שכר עבודה בעד גמול שעות נוספות, תהא חובת ההוכחה על**
19 **המעסיק כאמור באותו סעיף קט, רק בעד מספר שעות**
20 **נוספות שאינו עולה על 15 שעות נוספות שבועיות או שאינו**
21 **עולה על שישים שעות נוספות חודשיות".**
- 22 35. הנתבעת לא הרימה את הנטל לסתור את גרסת התובע, אשר מצד עצמה
23 מקובלת עלינו ונתמכת בעדויות ובראיות שהוצגו בהליך, כמפורט להלן.
- 24 36. גרסת אושיק באשר לשעות עבודתו של התובע הייתה כי בית הקפה עבד
25 במשמרות קבועות: משמרת ראשונה מ-6:30 עד 15:00 ומשמרת שניה מ-15:00
26 עד הסגירה. מאחר שככלל התובע עבד במשמרות בוקר, הרי שעבד מ-6:30 עד
27 15:00 ועל כן לא עבד בשעות נוספות.
- 28 37. אנו מעדיפים את גרסתו של התובע לפיה החל את עבודתו ב-5:30. גרסת התובע
29 נתמכת בעדותה של דריה לפיה היא התחילה את משמרותיה בשעה 6:30, וכי
30 התובע היה שם לפנייה הל מ-5:30 לצורך התפחת המאפים. דריה העידה

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 שהמשמרת שלה ושל התובע אכן הסתיימה ב-15:00, למעט תקופה של מספר
2 חודשים בה היא הסתיימה ב-15:45, אך התובע ככלל נשאר בעבודה אחרי שהיא
3 עזבה.
- 4 38. גם המסמך שניסח אושיק שלפיו יום עבודתו של התובע יתחיל ב-5:00 תומך
5 בגרסת התובע באשר לשעת תחילת יום עבודתו.
- 6 39. מעבר לכך, בסיכומיה זנחה הנתבעת את כלל טענותיה בקשר למחלוקות שעלו
7 מתביעת התובע לגמול עבודה בשעות נוספות, ולמעשה לא התייחסה כלל
8 לתביעה זו במסגרת הסיכומים.
- 9 40. עוד נציין כי איננו מייחסים משקל לעדות של התובע בחקירתו הנגדית לפיה
10 שולמו לו שעות נוספות כאשר עבד הרבה שעות (פרוטוקול 13.7.15, עמד 11,
11 שורות 7-8). מדובר בעדות שאין ליתן לה משקל שכן אין לה כל תימוכין בתלושי
12 השכר, ולפי גרסת הנתבעת עצמה התובע לא עבד שעות נוספות, כך שאין
13 מחלוקת אמיתית כי לא שולמו לתובע שעות נוספות.
- 14 41. התובע מבקש כי בית הדין יפסוק בהתאם לחזקה שבסעיף 26א לחוק הגנת
15 השכר, ויפסוק לתובע 60 שעות נוספות חודשיות.
- 16 42. נראה לבית הדין כי מוצדק לעשות כן. אמנם על פי עדות התובע, בדרך כלל יום
17 עבודתו היה משעה 5:30 עד 15:00, אך מאחר שהיו ימים שהתובע התחיל לפני
18 כן וסיים אחרי כן, ומאחר שהתובע עבד גם בימי שישי, נראה כי בספירה
19 שבועית, התובע ביצע שעות נוספות גם בימי ו', ולפיכך החזקה בדבר עבודה של
20 15 שעות נוספות שבועיות ו-60 שעות נוספות חודשיות לא נסתרת במקרה זה.
- 21 43. בהתאם לכך, ובנסיבות בהן הנתבעת זנחה למעשה את טענות ההגנה שלה
22 בסיכומיה, ומשהחשוב שהתובע פירט בתביעתו ובסיכומיו מקובלת עלינו,
23 החלטנו לקבל במלואה את תביעת התובע לגמול עבודה בשעות נוספות בסך
24 66,812 ₪.
- 25
- 26 **פיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה**
- 27 44. יש לחשב את הפיצוי המגיע לתובע בין אי הפרשה לפנסיה בהתאם לשיעורי
28 ההפרשה המינימליים שהנתבעת הייתה חייבת בהם על פי צו ההרחבה להסכם
29 הפנסיה המקיף במשק (לא נטען למקור נורמטיבי אחר שמכוחו היה התובע זכאי
30 להפרשה בשיעור גבוה יותר).

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 45. שיעורים אלה הינם 3.33% מהשכר לשנת 2011, 4.16% מהשכר לשנת 2012 ו-
2 5% לשנת 2013 (בגין שליש חודש).
3 46. לפיכך עבור עשרה חודשים בשנת 2011 לפי שכר של 5,000 ₪ זכאי התובע ל-
4 1,666.50 ₪, עבור ארבעה חודשים בשנת 2012 לפי שכר של 5,000 ₪ ושמונה
5 חודשים לפי שכר של 5,500 ₪, זכאי התובע לסך 2,662.40 ₪ ובגין חודש 1/13
6 זכאי התובע להפרשה בסך 91.65 ₪, ובסך הכל 4,419.55 ₪.
7

התביעה לדמי הבראה

- 9 47. התובע צבר בשנת עבודתו הראשונה חמישה ימי הבראה ובשנת עבודתו השנייה,
10 בה עבר מעט יותר מחמש שישיות השנה, צבר חמשה מתוך שישה ימים
11 אפשריים, בתוספת שישית יום, כלומר 5.16 ימים. שיעור דמי הבראה במועד
12 סיום עבודתו של התובע היה 365 ₪. לפיכך היה התובע זכאי בתקופת עבודתו
13 לדמי הבראה בסך $365 \times 10.16 = 3,708.40$ ₪. מתלושי השכר עולה כי שולם
14 לתובע סך 1,098 ₪. לפיכך נפסוק לתובע את ההפרש בסך 2,610.40 ₪.
15

פדיון חופשה

- 17 48. על המעסיק מוטל הנטל להוכיח כי הוציא את העובד לחופשה ושילם לו דמי
18 חופשה, בהתאם להוראות החוק.
19 49. בענייננו הנתבעת מפנה לרישומים בתלושים בדבר צבירת 0.83 ימי חופשה
20 בחודש, רישומי ניצול החופשה (יום אחד ב-1/12, יומיים ב-3/12, 9.5 ימים ב-
21 5/12, יום אחד ב-6/12, יומיים בחודש 10/12) ותשלומי "תמורת חופשה".
22 50. התובע טען כי מעולם לא נטל חופשה מעבודתו בנתבעת, למעט יום או יומיים
23 בעת פטירת קרוב משפחה.
24 51. תלושי שכר בהם מתנהל רישום של צבירה, ניצול ותשלומי חופשה אינם יכולים
25 במקרה זה להוות תחליף ל"פנקס חופשה" שהנתבעת הייתה חייבת לנהל לפי
26 סעיף 26 לחוק חופשה שנתית ותקנות חופשה שנתית (פנקס חופשה), התשי"ז-
27 1957, שהותקנו מכוחו. טעם הדבר הוא שבפנקס חופשה יש לרשום את מועדים
28 החופשות, דמי החופשה ששולמו בעדן ותאריך תשלומם. עיון בתלושי השכר של
29 התובע מעלה כי בחודשים בהם נרשם ניצול של ימי חופשה, שולמה לתובע
30 "תמורת חופשה" בסך 206.75, בין אם מדובר ביום אחד, ביומיים או ב-9.5 ימים

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

1 כמו בחודש 5/12. מכאן, שאין ליתן משקל ראייתי לתלושי השכר במקרה כזה
2 לעניין ימי חופשה שנוצלו ודמי חופשה ששולמו.
3 52. בהתאם לכך, כפוף להודיית התובע בדבר נטילת שני ימי חופשה, יש לפסוק
4 לתובע פדיון חופשה בעד 12 ימים בגין שנת עבודתו הראשונה ו-10.16 ימים בעד
5 שנת עבודתו השנייה. על פי סעיף 13 לחוק חופשה שנתית, יש לחשב את פדיון
6 החופשה בהתאם לדמי החופשה שהיו משתלמים לעובד אילו יצא לחופשה ביום
7 שבו חדל לעבוד. לפיכך ערך יום עבודה הינו $5,500/26 = 211.54$ ₪. לפיכך נפסוק
8 לתובע סך 4,230.80 ש"ח (20.16×211.54) .

פיצויי פיטורים

9
10
11 53. כאמור, עלינו לקבוע האם התובע פוטר, כטענתו או שמא התפטר, כטענת
12 הנתבעת. ככל שתתקבל טענת התובע כי פוטר, האם נסיבות פיטוריו מצדיקים
13 הפחתה או שלילה של פיצויי הפיטורים ודמי ההודעה המוקדמת.
14 54. התובע טוען שלאחר האירוע מיום 11.1.13 אושיק אמר לו שהוא מפוטר. התובע
15 ביקש מאביו לשוחח עם אושיק, ובעקבות זאת התבקש לבוא לבית הקפה ביום
16 14.1.13 כדי לקבל את משכורתו לחודש 12/12. כאשר הגיע ביום 14.1.13,
17 התבקש על ידי דריה להישאר מחוץ לבית הקפה ולהמתין לאושיק. כאשר
18 אושיק הגיע הוא נתן לו שיק על סך 3,000 ₪, החתים אותו על מסמך לפיו אין
19 לו תביעות נוספות, ופוטר. לטענתו, אושיק אמר לו כי אינו צריך אותו יותר. כן
20 העיד התובע כי לא ידע על מה חתם.
21 55. גרסת הנתבעת בכתב ההגנה, עליה חזרה בתצהירו של אושיק, הייתה שהתובע
22 התפטר ביום 11.1.13.
23 56. תחילה נציין כי גרסת הנתבעת באשר להתפטרותו של התובע ביום 11.1.13 אינה
24 מתיישבת עם הודעתם המשותפת של הצדדים בדבר מוסכמות ופלוגתאות, על
25 פיה הוסכם כי התובע סיים את עבודתו ביום 14.1.13.
26 57. אין כל חולק על כך שעל פי דרישת אושיק התובע לא הגיע לעבודה ביום 13.1.13,
27 בעקבות האירוע של 11.1.13. הנתבעת מודה כי אושיק ביקש מאביו של התובע
28 בשיחה שהתקיימה ביניהם לאחר האירוע מיום 11.1.13, כי התובע לא יגיע
29 לעבודה ביום א', 13.1.13.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

58. ממכלול הראיות והעדויות עולה כי הנתבעת היא זו שיזמה את הפסקת עבודתו של התובע, בין שהדבר היה לאחר התקרית מיום 11.1.13, שלאחריה התבקש התובע שלא להגיע לעבודה ביום 13.1.13, ובין שהדבר אירע ביום 14.1.13, כטענת התובע וכמוסכם על ידי הצדדים בהודעה על מוסכמת ופלוגתאות.
59. מסקנה זו נתמכת ב"הסכם עבודה" שאושיק כתב והחתים את התובע, לפיו ניתנת לתובע הזדמנות אחרונה לחזור לעבודה תקינה, וכי אם יבצע הפרת משמעת נוספת יפוטר תוך שלילת זכויותיו.
60. אשר על כן קובע בית הדין כי התובע פוטר.
- 9
- המחלוקת בעניין שלילה או הפחתה של פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת**
61. האם הנתבעת הרימה את הנטל להוכיח שנסיבות פיטוריו של התובע מאפשרות לה לשלול לו פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת?
62. הגענו למסקנה שהנתבעת לא הוכיחה עילה להפחתה כלשהי של פיצויי הפיטורים המגיעים לתובע. עם זאת, בנסיבות פיטוריו של התובע, הייתה הנתבעת פטורה מליתן לתובע הודעה מוקדמת לפיטוריו לנוכח ההתפרעות של התובע ביום 14.1.13. להלן נימוקינו לקביעותינו בעניין זה:
63. התמודדותה של הנתבעת עם תביעת התובע התאפיינה בהעלאת טענות כלליות בדבר הפרות משמעת רבות מצדו של התובע, וייחוס התנהגות אלימה ותגובות עצבניות לתובע. כן נטען כי התובע ודריה ניהלו רומן וכי הם לא הצליחו לקיים הפרדה בין יחסייהם האישיים לבין הצורך בהתנהגות מקצועית בעבודה, וכי הדבר גרם להתפרצויות זעם של התובע, למשל כאשר ראה את דריה מגיעה לבית הקפה עם אושיק. נטען כי התובע נהג להשמיד סחורה ולשבור ציוד במהלך אותן התפרצויות זעם.
64. דריה אישרה בעדותה את הטענה הכללית בדבר התנהגות קצרת רוח של התובע וכן הסכימה שיש לו "בעיית שליטה בתגובות". כמו כן היא הסכימה שהתובע "אדם בעייתי". כאשר התבקשה לפרט, הסבירה שהתובע התקשה לקבל ביקורת ותגובתו לפעמים הייתה צעקות וויכוחים.
65. עם זאת, בתצהירה הבהירה דריה שהיא צפתה יחד עם אושיק בסרטון האבטחה של אירוע שבירת הכוס ביום 11.1.13, ולא עלה ממנו כי התובע גרם לכל נזק נוסף מעבר לכוס ששבר.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 66. עדותה של דריה הייתה מהימנה עלינו, ומעבר לכך, לא הוכחו טענותיה של
2 הנתבעת. לא שוכנענו שהיה בסיס לטענת אושיק בתצהירו כי לאחר ששמע את
3 שבירת הכוס ב-11.1.13 הוא ראה "חצי מטבח שבור". טענה זו לא נתמכה בכל
4 ראיה או עדות.
- 5 67. אושיק טען כי במהלך האירוע מיום 11.1.13 נכחו מספר עובדים, אך לא הובאו
6 על ידי הנתבעת עובדים שיעידו על האירוע מיום 11.1.13 ועל היקף הנזק
7 שלטענת הנתבעת נגרם על ידי התובע באירוע.
- 8 68. בית הדין מניח כי כשם שהנתבעת ידעה להציג את סרטון האבטחה מן האירוע
9 מיום 14.1.13, היה ביכולתה להציג גם את סרטון האבטחה מיום 11.1.13,
10 ומשלא עשתה כן, יש לקבל את גרסת התובע ודריה באשר להיקף הנזק שנגרם
11 באותו אירוע.
- 12 69. כפי שיפורט להלן, לא הוכח כי התובע גרם לנזקים הנטענים בתביעה שכנגד –
13 השמדת סחורה, שבירת ציוד וכדומה, מעבר לנזק לדלת המטבח ולכוס שנשברה.
- 14 70. הנתבעת לא פירטה מהן אותן "הפרות משמעת" שבעטיין היא סבורה שהיא
15 זכאית לשלול או להפחית פיצויי פיטורים, פרט לטענת ההתפרעות של התובע
16 ביום 14.1.13, ועל כן נדון בטענה זו.
- 17 71. בהיעדר הסכם קיבוצי שחל על הנתבעת, הרי שבהתאם לסעיף 17 לחוק פיצויי
18 פיטורים, העילות להפחתת פיצויי פיטורים הינן בהתאם לתקנון העבודה
19 בתעשייה, שהיא ההסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של העובדים
20 במשק. התקנון מסמך מעסיק להפחית פיצויי פיטורים כאשר נעשתה "הפרת
21 משמעת באופן חמור". כמו כן, מוסמך מעביד להפחית פיצויי פיטורים אם עובד
22 "קלקל חומרים, מכשירות או מכונות במזיד" או "בזבז חומרים בזדון".
- 23 72. מכלל ההתנהגויות שיוחסו לתובע לפני פיטוריו, הוכחו רק גרימת הנזק לדלת
24 המטבח באגרוף ושבירת הכוס ביום 11.1.13.
- 25 73. באשר לנזק לדלת - התובע טען כי מדובר באירוע שאירע כשנה לפני סיום עבודתו
26 וטענה זו לא נסתרה. העובדה שאירוע זה לא אירע ביום 11.1.13 נתמכת בעדותה
27 של דריה, שהעידה שלא הייתה בבית הקפה כאשר התובע גרם נזק לדלת
28 (פרוטוקול 13.7.15, עמ' 20).
- 29 74. באשר לאירוע מיום 11.1.13, כאמור לעיל, לא הוכחה גרימת נזק על ידי התובע
30 מעבר לשבירת כוס.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 75. ההסבר של התובע לאירוע שבירת הכוס – שהוא הניח את הכוס בחוזקה על
2 השולחן כתגובה עצבנית שלו לדברים של דריה במסגרת ויכוח איתה, מקובל
3 עלינו.
- 4 76. אשר להתפרעות שהתפרע התובע ביום 14.1.13, הרי שמדובר באירוע שאירע
5 לאחר שהתובע פוטר. על נסיבות ההתפרעות שלו העיד התובע כי הוא איבד את
6 עשתונותיו כתוצאה מפיטוריו, שבוצעו תוך שנאמר לו על ידי אושיק כי מעבר
7 לסך 3,000 ₪ שהוא נכון לשלם לו, לא ישולם לתובע דבר, למרות שהתובע לא
8 קיבל שכר בעד עבודתו בחודש 12/12 ואושיק הודיע כי לא ישולמו לו פיצויי
9 פיטורים או כל תשלום אחר.
- 10 77. התובע הביע צער על התפרעותו מיום 14.1.13 והתנצל על כך, והודה בחבותו
11 לשלם לנתבעת פיצוי בגין נזקים שיוכחו. איננו סבורים כי תגובת התובע
12 לפיטוריו, שנעשו אגב הודעה על שלילת זכויות לשכר, לפיצויי פיטורים, הינה
13 בגדר הפרת משמעת חמורה בעבודה, מאחר שקשר ההעסקה נותק במעשה
14 הפיטורים של התובע. מכל מקום, התובע שילם מחירים על התנהגותו במישור
15 הפלילי, ובשים לב לתנאי העסקתו הפוגעניים של התובע, במסגרתם הועסק
16 שעות נוספות מרובות מבלי שקיבל גמול עבודה בשעות נוספות, ופוטר תוך
17 הודעה על שלילת זכויות בסיסיות כמו שכר ופיצויי פיטורים מבלי שבעת הודעת
18 הפיטורים בוססו הטענות בדבר גרימת נזקים, הרי שאין לראות בהתנהגותו של
19 התובע ביום 14.1.13, גם אם היא חמורה כשלעצמה, כנסיבות המצדיקות
20 הפחתת פיצויי פיטורים.
- 21 78. עם זאת, לאחר שהתובע פוטר, התפרע תוך השלכת שולחן וכסאות והפלת
22 האופנוע של אושיק, אין זה סביר לדרוש מהנתבעת להוסיף להעסיק את התובע
23 בתקופת ההודעה המוקדמת.
- 24 79. אשר על כן החלטנו לקבל את תביעת התובע לפיצויי פיטורים. החישוב שהציג
25 התובע - $22.4/12 \times 5,500 = 10,266$ ₪ נטו – מקובל עלינו.
- 26 80. נחה דעתנו כי אי תשלום פיצויי הפיטורים לתובע במועד נבע ממחלוקת שיש בה
27 ממש לגבי זכאות התובע לפיצויי הפיטורים, ועל כן נפחית את פיצויי הלנת
28 פיצויי הפיטורים ונעמידם על הפרשי הצמדה וריבית.
- 29 81. עם זאת, כאמור, החלטנו לדחות את תביעת התובע לדמי הודעה מוקדמת.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

1 82. כן החלטנו לדחות את תביעת התובע לפיצוי בגין פיטורים ללא שימוע. מ"הסכם
2 העבודה" שכתב אושיק ושעליו החתים את התובע עלה כי התובע קיבל מספר
3 התראות בדבר הכוונה לפטרו, והוסברו לו הפגמים בהתנהגותו שהולידו את
4 הצורך לפטרו.

התביעה שכנגד

5
6 83. בתביעה שכנגד עלינו להכריע:

7 א. האם הוכיחה התובעת שכנגד שהנתבע שכנגד גרם נזק בסך 30,000 ₪ על
8 ידי שבירת כלים במהלך תקופת עבודתו?

9 ב. האם הוכיחה התובעת שכנגד שהנתבע שכנגד גרם לנזק בשיעור 20,000
10 ₪ על ידי שבירת ציוד מטבח באירוע מיום 11.1.13?

11 ג. האם הוכיחה התובעת שכנגד כי הנתבע שכנגד גרם באירוע מיום 14.1.13
12 לנזק בשיעור 10,000 ₪ לאופנוע של אושיק, לנזק בשיעור 12,000 ₪ עקב
13 שבירת ציוד (שולחנות כסאות) ולנזק של 2,000 ₪ כתוצאה מהברחת
14 לקוחות?

15 ד. האם הוכיחה טענת התובעת שכנגד כי במהלך תקופת עבודתה השמיד
16 הנתבע שכנגד סחורה בשווי של לא פחות מ-40,000 ₪?

17 ה. האם הוכיחה התובעת שכנגד כי נגרמו לה נזקים בשיעור 30,000 ₪ בגין
18 סגירה מוקדמת של המטבח על ידי הנתבע שכנגד?

19 84. התובעת שכנגד הביאה לעדות את אושיק, וכן את שותפו רוני דרוק, וכן את העד
20 מתן לוי שהיה עובד של הנתבעת. כמו כן צירפה התובעת שכנגד את סרטון
21 האבטחה שבו צולמה ההתפרעות של הנתבע שכנגד ביום 14.1.13.

22 85. אשר תביעה לפיצוי בסך 30,000 ₪ בשל שבירת כלים במהלך כל תקופת עבודתו
23 של התובע, נטען כי מעבר לשבירת כוסות ומגשים באירוע מיום 11.1.13, הנתבע
24 שכנגד נהג לשבור כלים לאורך כל תקופת עבודתו וזאת בכוונה תחילה, תוך
25 גרימת "נזקים אדירים". לטענת התובעת שכנגד, היא לא ידעה על כך בזמן אמת
26 ולפי עדותו של מר דרוק בתצהירו הדבר התברר לה רק לאחר שהנתבע שכנגד
27 סיים את עבודתו.

28 86. אלא שעדות זו של מר דרוק לא עמדה בחקירתו הנגדית בה טען שהוא גילה
29 שהתובע שובר סחורה עוד בתקופת עבודתו של התובע, וכי מר דרוק העיר על כך
30 לתובע.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1 87. גם עדותו של אושיק בעניין זה לא הייתה מהימנה : הוא אישר בחקירתו הנגדית
2 שראה את הנתבע שכנגד שובר כוס, הא ותו לא. לטענתו, עובדים סיפרו לו על
3 שבירת ציוד נוסף והשמדת סחורה. אלא שבסופו של דבר, לא העיד מטעם
4 התובעת שכנגד כל עובד שיתמוך בגרסה זו.
- 5 88. הוא הדין באשר לתביעה לתשלום סך 20,000 ₪ בגין שבירת ציוד וכלים באירוע
6 מיום 11.1.13. אושיק אישר כי ראה את התובע שובר כוס בלבד. נמצא איפוא,
7 שאין ליתן אמון בתביעת התובעת שכנגד גם באשר לרכיב זה.
- 8 89. אף טענות התובעת שכנגד באשר לסגירה מוקדמת של בית הקפה על ידי הנתבע
9 שכנגד, כמו גם הטענה להשמדת סחורה על ידי הנתבע שכנגד, לא הוכחו, ולו
10 בשל כך שהתובעת שכנגד מנעה את הגשת רישומי הנוכחות של הנתבע שכנגד
11 לבית הדין.
- 12 90. אשר לאירוע מיום 14.1.13 : התביעה לשיפוי בגין נזק שנגרם לאופנוע לא הוכחה.
13 הוגשה הצעת מחיר לתיקון אופנוע מיום 19.1.14, כשנה לאחר האירוע מיום
14 14.1.13. הצעת המחיר על סך 10,461 ₪, כוללת אגוזו בשווי 7,610 ₪. לא הוצגה
15 חשבונית המעידה על ביצוע העבודות שנכללו בהצעת המחיר ותשלום עבורן,
16 וממילא בשים לב לפער הזמנים בין האירוע מיום 14.1.13 למועד הוצאת הצעת
17 המחיר, לא הוכח קשר סיבתי בין הפלת האופנוע על ידי הנתבע שכנגד לכל נזק
18 שנגרם לאופנוע כתוצאה מן האירוע.
- 19 91. אשר לתביעה בגין נזק לציוד כתוצאה מהתפרעות התובע – הוצגו חשבוניות בסך
20 2,820.34 ₪ בגין רכישת פלטה ורצליט מיום 15.9.13. גם חשבונית זו ניתנה
21 לתובעת שכנגד כשמונה חודשים לאחר האירוע, ואין זה מסתבר כי מדובר
22 ברכישה שהתחייבה עקב התפרעות התובע. הוא הדין באשר לציוד שנרכש על
23 ידי התובעת שכנגד ביום 29.8.13 בשווי 12,910 ₪, שלא הוכח הקשר שלו
24 להתפרעות מיום 14.1.13.
- 25 92. טענות התובעת שכנגד ל"בריחת עובדים" עקב ההתפרעות של התובע מיום
26 14.1.13 אף הן לא הוכחו.
- 27 93. אשר לתביעה בסך 2,000 ₪ בגין "הברחת לקוחות" ביום האירוע, בית הדין
28 סבור כי מדובר בתביעה סבירה שכן תופעה של עזיבת לקוחות עקב התפרעות
29 של עובד המלווה בהשלכת חפצים לעבר ויטרינה של בית קפה – היא מסתברת.
30 הגם שסכום התביעה אינו מוכח באופן דווקני על ידי הבאה לעדות של לקוחות

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

1 שברחו, אך ניתן לראות בתביעה זו תביעה לפיצוי בגין נזק כללי שנגרם למוניטין
 2 של הנתבעת עקב אירוע ההתפרעות.
 3 94. העולה מן האמור עד כה הוא שהתובעת שכנגד לא הוכיחה את הנזקים להם
 4 טענה בכתב התביעה שכנגד, למעט נזק של 2,000 ₪, ומעבר לכך, דין התביעה
 5 שכנגד להידחות.

סוף דבר

6
 7 95. התביעה מתקבלת ברובה. הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים, בצירוף
 8 הפרשי הצמדה וריבית מיום 14.1.13 עד לתשלום בפועל:

- 9 א. שכר עבודה בסך 7,792 ₪.
 10 ב. גמול עבודה בשעות נוספות בסך 66,812 ₪.
 11 ג. פיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה בסך 4,419.55 ₪.
 12 ד. דמי הבראה בסך 2,610.40 ₪.
 13 ה. פדיון חופשה בסך 4,230.80 ₪.
 14 ו. פיצויי פיטורים בסך 10,266 ₪ נטו.

15 96. התביעה שכנגד נדחית ברובה. הנתבע שכנגד ישלם לתובעת שכנגד סך 2,000 ₪,
 16 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 14.1.13 עד לתשלום בפועל.

17 97. הנתבעת תשלם לתובע שכ"ט עו"ד בגין התביעה והתביעה שכנגד בסך 10,000
 18 ₪.

19 **ניתן היום, י"ב אייר תשע"ז, (08 מאי 2017), בהעדר הצדדים ויישלה אליהם.**
 20 "ההחלטה נחתמה בידי נציגי הציבור ועותק נמצא בתיק בבית הדין. לצדדים מופץ עותק בחתימה
 21 אלקטרונית של השופט לבדו".
 22

דניאל גולדברג, שופט

נציג ציבור

נציג ציבור

23
24
25
26
27

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

סע"ש 45350-04-13

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

